

Brüsszel, 2026. június 5.
(OR. en)

10151/26

PECHE 220
UK 114
N 43

FEDŐLAP

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2026. június 5.
Címzett:	Thérèse BLANCHET, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2026) 271 final
Tárgy:	A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK A fenntartható uniós halászat aktuális helyzete és a 2027-re vonatkozó iránymutatások

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a következő dokumentumot: COM(2026) 271 final.

Melléklet: COM(2026) 271 final

Brüsszel, 2026.6.5.
COM(2026) 271 final

**A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A
TANÁCSNAK**

A fenntartható uniós halászat aktuális helyzete és a 2027-re vonatkozó iránymutatók

{SWD(2026) 145 final}

1. Bevezetés

A közös halászati politika (KHP) célja annak biztosítása, hogy a halászati tevékenységek irányítása ökoszisztéma-alapú megközelítéssel történjen, hogy azok környezeti szempontból hosszú távon fenntarthatóak legyenek, és hogy irányításuk összhangban legyen a gazdasági, társadalmi és foglalkoztatási előnyök elérésére irányuló célkitűzésekkel, valamint hogy hozzájáruljanak az élelmiszerellátás biztosításához¹.

A maximális fenntartható hozammal halászott halállományok száma növekszik². Ez megmutatja, hogy az uniós halászati ágazatban kifejtett erőfeszítések hozzájárulnak a szakpolitika hosszú távú céljaihoz, míg a rövid távú előnyök ronthatják az állományok állapotát és ezáltal a halászok következő nemzedékének kilátásait. Ugyanakkor, noha a halállományokra a halászaton kívüli tényezők is hatással vannak^{3,4,5,6}, a halászati mortalitást befolyásoló egyik fő tényező továbbra is halászat, amelyet korlátozni kell ahhoz, hogy valamennyi állomány helyreálljon – ami a halászok jelenleg aktív és jövőbeni nemzedékeinek is a javát szolgálja.

A KHP-rendelet⁷ átfogó bizottsági értékelése kiemeli, hogy a halászati mortalitás általában véve csökken. Az állományok védettségi helyzete azonban a biomassza tekintetében összességében nem javult a várakozásoknak megfelelően, annak ellenére, hogy regionális szinten vannak pozitív jelek. Egyes flottaszegmensekben a halászati kapacitás elégtelen hozzáigazítása a halállományokhoz, valamint több tengermedencében a kirakodások csökkenése továbbra is rontja a jövedelmeket és aláássa a hosszú távú jövedelmezőséget. Ezt tovább súlyosbítják az ingadozó üzemanyagárak, és a flotta üzleti modelljeinek dekarbonizációs törekvései még mindig elmaradnak a várakozásoktól. Emellett a halállományok lassabb helyreállása akadályozza a halászati ágazat közép- és hosszú távú jövedelmezőségét.

¹Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj>).

² [Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság \(HTMGB\) – Monitoring the Performance of the Common Fisheries Policy \(A közös halászati politika teljesítményének nyomon követése\) \(HTMGB-Adhoc-26-01\)](#).

³ [Changes in Phytoplankton Biomass and Zooplankton Abundance \(A fitoplankton-biomassza és a zooplanktonbőség változása\)](#).

⁴ [Concentrations of Dissolved Oxygen Near the Seafloor \(Az oldott oxigén koncentrációja a tengerfenék közelében\)](#).

⁵ [State of the Baltic Sea 2023 \(A Balti-tenger helyzete 2023-ban\)](#).

⁶ [Mediterranean Quality Status Report - The state of the Mediterranean Sea and Coast from 2018-2023 \(A Földközi-tenger minőségi állapotáról szóló jelentés – A Földközi-tenger és a Földközi-tenger partvidékének helyzete 2018 és 2023 között\)](#).

⁷ [A Bizottság értékelése szerint lassú az előrehaladás a halászat fenntarthatósága terén, és folyamatos kihívások állnak az uniós halászok előtt](#).

A halászat tengeri környezetre, élőhelyeire és fajaira gyakorolt káros hatásainak minimalizálása továbbra is elengedhetetlen ahhoz, hogy megőrizzük a virágzó halászat alapjait. A 2023. februári tengeri cselekvési terv⁸ – bár nem kötelező erejű – továbbra is releváns e tekintetben, többek között a közös halászati politika és a környezetvédelmi jogszabályok közötti szinergiák kiaknázása révén.

Az értékelés arra is rámutat, hogy a közös halászati politika 2013. évi reformja óta a vártnál kevesebb munkahely szűnt meg a halászati ágazatban. Ugyanakkor az ágazatban az átlagbér nem nőtt a várt ütemben, noha egyes flottaszegmensekben az állományok állapotjavulásának és az optimalizált üzleti modelleknek köszönhetően jelentős bérnövekedés volt tapasztalható.

Ezek azok a főbb megállapítások, amelyek a halászati és akvakultúra-ágazatra vonatkozó, hamarosan elkészülő 2040-es jövőkép⁹ kidolgozásának alapját fogják képezni. Összességében javítanunk kell a halászok – köztük a kisüzemi halászok – társadalmi-gazdasági helyzetét azáltal, hogy jövedelmezőbbé tesszük az ágazatot. Így az képes lesz beruházni a flotta-korszerűsítésbe és az energetikai átállásba, ami pedig növeli majd az ágazat vonzerejét a halászok új nemzedéke körében. Fontos továbbá az is, hogy a kirakodási kötelezettség hatásosabb legyen.

Ez a közlemény beszámol a maximális fenntartható hozam (MFH) elérése terén elért eredményekről és az uniós halászflootta helyzetéről, valamint tájékoztatást nyújt az uniós halászat társadalmi-gazdasági teljesítményéről és a kirakodási kötelezettség végrehajtásáról. Ennek részeként a közlemény felvázolja azt az utat, amellyel a halászati lehetőségek a maximális fenntartható hozamra vonatkozó célkitűzésekkel összhangban alakíthatók ki, így biztosítva egy versenyképes, reziliens és fenntartható halászati ágazatot az uniós jogi keretről folyó tárgyalások kontextusában.

2. A maximális fenntartható hozam elérése terén elért eredmények

Éves jelentésében a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) frissítette a halállományokról rendelkezésre álló információkat¹⁰. A jelentés azt mutatja, hogy az uniós halászat továbbra is halad azon az úton, hogy elérje a maximális fenntartható hozamra vonatkozó célokat. Az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak továbbra is a már kialakult szilárd tudományos alapokra és irányításra kell építenie.

Bár a kvóta- és erő kifejtés-szabályozási döntések révén előrelépés történik, ezek önmagukban nem tudják biztosítani a halállományok fenntarthatóságát, és az érdekelt feleknek ki kell venniük a részüket az éghajlatváltozás, a biológiai sokféleség csökkenése és a szennyezés

⁸ [A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A TANÁCSNAK, AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK](#) Uniós cselekvési terv: [A tengeri ökoszisztémák védelme és helyreállítása a fenntartható és reziliens halászat érdekében \(COM\(2023\) 102 final\)](#).

⁹ [Halászat és akvakultúra – a 2040-es jövőkép](#).

¹⁰ [HTMGB A közös halászati politika teljesítményének nyomon követése \(HTMGB-Adhoc-26-01\)](#).

hármás környezeti válságának kezeléséből, amely egyre inkább érinti valamennyi tengermédcénket. A tengeri ökoszisztéma egészsége, amelyet az európai óceánügyi paktum¹¹ is kiemel, valamint a tenger hőmérsékletének emelkedése szintén hatással vannak erre a folyamatra. A tagállamoknak is adatokat kell szolgáltatniuk annak biztosítása érdekében, hogy a tudományos tanácsadás a lehető legjobb alapokra épüljön.

2024-ben a **Balti-tenger**, a **Kelta-tenger** és az **Északi-tenger** ökorégiói folytatták azt a tendenciát, hogy az átlagos halászati terhelést fenntartható szintre csökkentsék (2003-ban az F_{MFH} eléréseivel összhangban lévő halászati mortalitási célértékeknél 49 %-kal, 48 %-kal, illetve 73 %-kal magasabb értékekről 2023-ra az MFH [F_{MFH}]-célértéknél 39 %-kal, 40 %-kal, illetve 5 %-kal alacsonyabb értékekre)¹². A Vizcayai-öbölben a halászok jelentős erőfeszítéseket tettek a halállományok fenntartható kezelése érdekében. Erőfeszítéseik eredményeként a halászatot már évek óta a maximális fenntartható hozammal összhangban irányítják, amint azt a HTMGB 2022. évi jelentése¹³ is mutatja. A csökkenő halászati terhelés és a halászok erőfeszítései ellenére azonban úgy tűnik, hogy több állomány nem képes növelni a biomasszát, ami más kérdésekkel, például a téves jelentéstétellel is összefügghet. Ez megerősíti, hogy a halászok jövedelmének növelése és a halászati kvóták éves ingadozásának korlátozása érdekében állomány-helyreállítási pályára van szükség.

Több évnyi előrelépést követően 2024-ben kismértékben nőtt az F_{MFH} a Vizcayai-öböl és az ibériai vizek, valamint a széles körben elterjedt állományok esetében. Míg az Atlanti-óceán északkeleti térségében, a Balti-tengeren és a Kelta-tengeren átlagosan javult a halászati mortalitás, a különböző állományok eltérő irányba haladnak, és némi javulás bizonyos állományokban elfedi a romló állományokat. Emellett mind az állománypótlódás, mind a biomassza csökkenni látszik. Az Atlanti-óceán északkeleti térségében az F_{MFH} kivételével valamennyi mutató csökkenő tendenciát mutat, ami aggodalomra ad okot.

A **Földközi-tenger** és a **Fekete-tenger** több fajra irányuló halászatok színtere, ahol számos állomány EU-n kívüli országokkal közös. A halászati mortalitás egyes állományok esetében megközelíti a fenntartható szinteket: 2022-ben 35 állomány (az értékelt állományok 53 %-a) érte el az F_{MFH} -t. Számos állomány halászata azonban még mindig meghaladja a fenntartható szintet. Továbbra is fel kell lépni a halászati mortalitás csökkentése és a maximális fenntartható hozamra vonatkozó célkitűzés elérése érdekében, különösen a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott halászatra vonatkozó többéves terv¹⁴ (a továbbiakban: a Földközi-tenger

¹¹ [COM\(2025\) 281 final](#).

¹² Az F_{MFH} és valamennyi tengermédcében a halállományok biomassza állapotának részletes elemzéshez lásd a kísérő szolgálati munkadokumentum 1. szakaszát.

¹³ [Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság \(HTMGB\) – Monitoring of the performance of the Common Fisheries Policy \(A közös halászati politika teljesítményének nyomon követése\) \(HTMGB-Adhoc-22-01\)](#).

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1022 rendelete (2019. június 20.) a tengerfenéken élő állományoknak a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról és az 508/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 172., 2019.6.26., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1022/oj>).

nyugati térségére vonatkozó többéves terv) és a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság (a továbbiakban: GFCM) 2030-ra szóló stratégiája alkalmazásával.

2.1 A 2026. évi halászati lehetőségek

A halászati lehetőségek a fenntartható halászati gazdálkodás fontos eszközei. Az **Atlanti-óceánon, a Balti-tengeren és a Skagerrak/Kattegat területén** a halászati lehetőségek főként a teljes kifogható mennyiségként (TAC) is ismert fogási korlátként kerülnek meghatározásra. A **Földközi-tenger nyugati térségében** a vegyes halászati gazdálkodás miatt a halászati lehetőségeket elsősorban a halászati erő kifejtésben határozzák meg a tengeren töltött napok számán keresztül, és azokat bizonyos állományokra és halászeszközökre vonatkozó fogási korlátok egészítik ki. A **többi földközi-tengeri alrégióban és a Fekete-tengeren** a halászati lehetőségek – amelyek erő kifejtési és fogási korlátokból állnak – a GFCM keretében regionális szinten hozott kötelező erejű határozatokon alapulnak.

A **balti-tengeri** állományokra a halászaton kívüli forrásokból továbbra is nyomás nehezedik, ami az ökoszisztéma kudarcához és a biológiai sokféleség romlásához vezetett. Bár az **Atlanti-óceán északkeleti térségében** számos állomány esetében pozitív fejlemények történtek, a balti-tengeri halászatnak meg kell határoznia egy pályát az állományok helyreállítására a halászok társadalmi-gazdasági helyzetének javítása és az egymást követő évek közötti ingadozások csökkentése érdekében.

A Bizottság és nyolc balti-tengeri tagállam együttes nyilatkozatot¹⁵ adott ki arról, hogy sürgősen újjá kell építeni a balti-tengeri halászatot, ugyanakkor, amikor a Tanács politikai megállapodásra jutott a 2026. évi halászati lehetőségekről. Mind egyetértettek abban, hogy fel kell kérni a Nemzetközi Tengerkutató Tanácsot (ICES), hogy az éves állomány-specifikus fogási szakvéleményében készítsen forgatókönyveket az érintett halállományoknak a különböző időkereteken belül az előírt biomasszaszintre történő helyreállítására¹⁶. Az említett szakvéleményekben figyelembe kell venni az állományok biológiai jellemzőit, és az egyes helyreállítási szakaszok tekintetében eltérő fogási szinteket kell megadni¹⁷. Hasonló megközelítést kell alkalmazni az Atlanti-óceán északkeleti térségében azon halászatok esetében, amelyek számára előnyös lenne az állományok helyreállítását célzó pálya meghatározása annak érdekében, hogy javuljon a halászok társadalmi-gazdasági helyzete, és halászati tevékenységeikből jobb jövedelemhez jussanak.

Ami a **Földközi-tenger nyugati térségét** illeti, a Földközi-tenger nyugati térségére vonatkozó többéves terv állandó szakaszának a tengerfenéki állományokra vonatkozó szabályai 2025. január 1-jétől alkalmazandók a maximális fenntartható hozam elérése és fenntartása céljából. A rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemények alapján a Bizottság 2026-

¹⁵ [Nyilatkozatok a bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Balti-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2026. évre történő meghatározásáról, valamint az \(EU\) 2025/202 rendelet bizonyos halászati lehetőségek tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatához.](#)

¹⁶ [Agreement reached on 2026 fishing opportunities for the Baltic Sea \(Megállapodás született a Balti-tengerre vonatkozó 2026. évi halászati lehetőségekről\).](#)

¹⁷ [Commission leads efforts to tackle Baltic Sea fisheries and environmental challenges \(A Bizottság élen jár a balti-tengeri halászat és a környezeti kihívások kezelésére irányuló erőfeszítésekben\).](#)

ra vonatkozóan további csökkentést javasolt a vonóhálós és horogsoros hajók erő kifejtésében, valamint a hálós halász hajók által kifogott mélytengeri garnélára és szürke tőkehalra vonatkozó fogási korlátokban is. A fenntartható bevált gyakorlatok előmozdítása és az állományok helyreállításának elősegítése érdekében a Bizottság azt javasolta, hogy 2026-ban tovább erősítsék a Földközi-tenger nyugati térségében 2022 óta létrehozott kompenzációs mechanizmust olyan további önkéntes intézkedések ösztönzése érdekében, mint a szelektivitás fokozása és a halászati tilalom hatálya alá tartozó területek bővítése, amelyek lehetővé teszik a hajók számára, hogy a 2025-re meghatározott teljes halászati erő kifejtés keretein belül visszaállítsák a halászati napokat. A Bizottság ugyanakkor ellenezte az AGRIFISH Tanács 2025. decemberi ülésén elért politikai megállapodást, mivel az nem követte a Bizottság tudományos szakvéleményen alapuló javaslatát. A Bizottságot aggasztja, hogy a végrehajtási intézkedések milyen hatással lesznek e tengermedence állomány-helyreállítási pályáira. Továbbra is rendelkezésre áll uniós finanszírozás az ágazat kompenzációs rendszer keretében előírt fenntarthatóbb gyakorlatokra való átállásának támogatására, különösen az ingadozó üzemanyagárak fényében, ami tovább veszélyezteti a flották üzleti modelljét.

A 2026-ra meghatározott halászati lehetőségek révén az EU folytatta a GFCM többéves terveiből, valamint az Adriai-tengerben élő kis méretű nyílt vízi és tengerfenéki állományokra, illetve a Fekete-tengerben élő nagy rombuszhalra és sprattra vonatkozó, újonnan elfogadott GFCM-határozatokból eredő kísérő intézkedések végrehajtását.

2.2 Megállapodások Norvégiával, az Egyesült Királysággal és más parti államokkal

Az Egyesült Királysággal vagy Norvégiával kétoldalúan, illetve e két országgal háromoldalúan kezelt mintegy 120 teljes kifogható mennyiség tekintetében az EU és az említett országok megállapodásra jutottak 2026-ra vonatkozóan a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemények alapján, a társadalmi-gazdasági megfontolások figyelembevételével. A legtöbb teljes kifogható mennyiséget az MFH-val összhangban határozták meg, amennyiben rendelkezésre állt szakvélemény. Az ICES nyolc állomány esetében teljes halászati tilalmat javasolt. Ezen állományok tekintetében a felek a járulékos fogásokra alacsony teljes kifogható mennyiségeket határoznak meg annak érdekében, hogy a vegyes halászat esetében megakadályozzák a blokkoló helyzetet. A kelta-tengeri hering tekintetében az EU és az Egyesült Királyság megállapodott abban, hogy az ICES szakvéleményével összhangban 2026-ra tudományos nyomkövetési célú teljes kifogható mennyiséget határoznak meg.

Az EU és az Egyesült Királyság közötti kétoldalú konzultációk során a Kelta-tengerre, az Ír-tengerre és a La Manche csatornára vonatkozó tudományos szakvélemények azt jelezték, hogy számos kulcsfontosságú állomány – többek között a közönséges tőkehal, a foltos tőkehal, a vékonybajszú tőkehal, a nyelvhal és a sima lepényhal – a biztonságos biológiai határértékek alá csökkent, ami hatással volt a helyreállításukra, és a halászati lehetőségek csökkenéséhez vezetett. Válaszul az EU és az Egyesült Királyság számos helyzetjavító intézkedésről állapodott meg, amelyek célja az állomány állapotának javítása, beleértve a halászeszközök szelektivitásának javítását, a nagyobb szembőséget és a kötelező szelektív eszközöket a norvég

homár halászatában. Az EU–Egyesült Királyság halászati szakbizottság keretében végzett munka fontos szerepet játszott ezen eredmények támogatásában.

A háromoldalúan kezelt északi-tengeri állományok esetében az EU, Norvégia és az Egyesült Királyság közös állományainak többsége pozitív tendenciát mutat. 2026-ra vonatkozóan a felek valamennyi állomány tekintetében megállapodtak a teljes kifogható mennyiségekről az MFH-szakvéleménnyel vagy az elfogadott hosszú távú gazdálkodási stratégiákkal összhangban. Emellett intézkedéseket fogadtak el az északi kontinentális talapzat területén élő közönségstőkehal-állomány helyreállításának támogatására, beleértve a felülvizsgált szezonális tilalmakat és az azonnali hatályú halászati tilalom (RTC) rendszerének 2026-tól kezdődő kiigazítását. A felek megállapodtak továbbá az északi-tengeri heringre vonatkozó új gazdálkodási modellről és hosszú távú gazdálkodási stratégiáról, amely nagyobb kiszámíthatóságot biztosít az ágazat számára, és megerősíti az állomány fenntartható kezelését.

A Norvégiával folytatott kétoldalú konzultációk során a 3a és 4a körzet keleti részén élő norvég garnélára vonatkozó RTC-rendszer felülvizsgálatának célja az állomány biomasszájának helyreállítása, amely a biztonságos biológiai határértékek alatt marad.

Az Atlanti-óceán északkeleti térségében széles körben elterjedt kék puhatókehal és atlanti-skandináv hering esetében a parti államok és a halászati tevékenységet folytató felek (az EU, az Egyesült Királyság, Norvégia, Izland, a Feröer szigetek, Grönland, valamint az atlanti-skandináv hering esetében az Oroszországi Föderáció) megállapodtak abban, hogy az ICES szakvéleményével összhangban 2026-ra teljes kifogható mennyiségeket határoznak meg. A makrélára vonatkozó 2026. évi teljes kifogható mennyiségről való megállapodás azonban kihívást jelentett. Decemberben az Egyesült Királyság, Norvégia, Izland és a Feröer szigetek olyan TAC-ról állapodott meg, amely 71 %-kal meghaladja az ICES szakvéleményét. Az EU az ICES 2025. decemberi szakvéleményével összhangban ideiglenes TAC-ot határozott meg. Az egyenlő versenyfeltételek helyreállítása érdekében, és figyelembe véve, hogy e parti államoknak nem állt szándékukban megváltoztatni a TAC szintjére vonatkozó döntésüket, az EU 2026 márciusában¹⁸ igazodott az e többi parti állam által meghatározott TAC-szinthez. Az EU intenzíven dolgozott azon is, hogy a makrélára és a kék puhatókehalra vonatkozóan átfogó megosztási megállapodásokat kössön, ezen a téren azonban nem sikerült eredményt elérni.

Átfogó megosztási megállapodások hiányában, valamint egyes parti államok egyoldalú intézkedései – többek között a túlzott évközi átcsoportosítások – miatt a parti államok és a halászatot folytató felek egyoldalú kvótáinak összege továbbra is meghaladja a teljes kifogható mennyiségeket. Ez továbbra is aláássa a szóban forgó állományok fenntarthatóságát. A Bizottság az EU nevében továbbra is aktívan részt vesz a többi parti állammal folytatott megbeszéléseken azzal a céllal, hogy átfogó megosztási megállapodásokat kössön ezen állományok fenntartható kezelésére vonatkozóan.

¹⁸ A Tanács (EU) 2026/786 rendelete (2026. március 30.) a bizonyos halállományok tekintetében az uniós vizeken, valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2026., a 2027. és a 2028. évre történő meghatározásáról szóló (EU) 2026/249 rendelet módosításáról (HL L, 2026/786, 2026.3.31., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2026/786/oj>).

3. A tagállami flották halászati kapacitása és halászati lehetőségeik közötti egyensúly

A tagállamoknak a flottákat a hajók halászati kapacitására (bruttó tonnatartalomban [BT] és motorteljesítményben [kW] kifejezve) meghatározott nemzeti felső határok alatt kell tartaniuk. A bizonyítottan kiegyensúlyozatlan flottaszegmensekkel rendelkező tagállamoknak¹⁹ olyan cselekvési tervet kell benyújtaniuk, amely az egyensúly elérése érdekében kiigazítási célokat és eszközöket, valamint egyértelmű végrehajtási időkeretet határoz meg.

A kapacitás felső határértékének betartása azonban önmagában nem biztosítja, hogy a tagállamok halászflojtái egyensúlyban legyenek a rendelkezésre álló halászati lehetőségekkel, vagy fenntartható módon működjenek.

Különböző paraméterek használatosak annak értékelésére, hogy a flotta egyensúlyban van-e. A Bizottság felkéri a tagállamokat, hogy minden évben számítsák ki a biológiai, gazdasági és műszaki paramétereket, és hasonlítsák össze az eredményeket a standard értékekkel.

A tagállamok halászflojtáinak mérete tovább csökken. A hajók száma, bruttó tonnatartalma és motorteljesítménye 2025-ben mintegy 0,95 %-kal, 1,8 %-kal, illetve 1,06 %-kal csökkent²⁰, és a flotta 68 910, 1 223 500 BT űrtartalmú és 5 008 627 kW teljesítményű hajót foglalt magában. Az uniós halászflojtta folyamatos csökkenése a hatékonyság, a jövedelmezőség és a versenyképesség javítását célzó, szakpolitika által vezérelt strukturális kiigazítás és gazdasági összehangolás kombinációját tükrözi.

A forgalomból állami támogatással kivont kapacitások nem pótolhatók²¹.

Az EU kontinentális flottáját alkotó 525 flottaszegmens közül 209-ben volt legalább egy kiegyensúlyozatlan biológiai mutató (piros), 165 flottaszegmensben pedig volt legalább egy kiegyensúlyozatlan gazdasági mutató (piros), ami azt jelenti, hogy ezek a szegmensek nem voltak egyensúlyban, és némelyik esetében továbbra is negatív tendenciák voltak megfigyelhetők²². A Bizottság ezért emlékezteti a tagállamokat arra a követelményre, hogy *„a releváns tendenciák figyelembevétele mellett és a legjobb tudományos szakvélemények alapján intézkedéseket hozzanak a flottáik halászati kapacitásának a halászati lehetőségeikhez való igazítása érdekében, azzal a céllal, hogy azok között állandó és tartós egyensúlyt alakítsanak ki”*²³. A tagállami flották halászati kapacitása és halászati lehetőségei közötti egyensúly elérése Az egyensúlyban lévő flotta nemcsak rövid távon fog jobb teljesítményt nyújtani azáltal, hogy optimalizálja a korlátozott halállományokért versengő hajók számát, hanem hosszú távon hozzá fog járulni ahhoz is, hogy a flották nyereségesebbé váljanak, amint az állományok bőségesebbé válnak. A kiegyensúlyozottabb és jövedelmezőbb flották

¹⁹ [COM\(2014\) 545: A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK A halászati kapacitás és a halászati lehetőségek közötti egyensúlyról a közös halászati politikáról szóló 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 22. cikke szerinti elemzésére vonatkozó iránymutatás.](#)

²⁰ Beleértve a legkülső régiókban halászó flottát.

²¹ A KHP-rendelet 22. cikke.

²² Részletesebb áttekintésért lásd a kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentumot.

²³ A KHP-rendelet 22. cikkének (1) bekezdése.

megnyitják az utat a korszerűsítés előtt is, és növelik az ágazat vonzerejét, felkészülve a halászok jövőbeli generációira²⁴.

Emellett egyes flottákban továbbra sem állnak rendelkezésre biológiai adatok. A Bizottság emlékezteti a tagállamokat, hogy a flottaegyensúly átfogó értékelése csak akkor végezhető el, ha az adatok teljesek.

A Bizottság 2026. április 28-án tanulmányt tett közzé az uniós halászfloktáról²⁵. A tanulmány rámutatott arra, hogy a halászati ágazat az előtt az átfogó kihívás előtt áll, hogy a rendelkezésre álló halászati kapacitást optimális kihasználja vagy korszerűsített eszközökkel helyettesítse. Fontos, hogy a tagállamok mérlegeljék, hogyan lehet a legjobban **kihasználni a rendelkezésre álló kapacitást az energetikai átállás** és a flotta korszerűsítésének elősegítése érdekében.

4. Társadalmi-gazdasági kilátások

A HTMGB-nek az uniós halászflokta gazdasági teljesítményéről szóló 2025. évi jelentése azt jelezte előre, hogy az uniós halászflokta 2025-ben jelentős működési nyereséggel zárul, meghaladva a 2023. és 2024. évi teljesítményét, és több mint 155 200 főt foglalkoztat.

Ez a pozitív tendencia azonban, amely főként a maximális fenntartható hozam elérése felé tett előrelépésnek és a megfizethető üzemanyagáraknak tudható be, az előrejelzések szerint 2026-ban megfordul a tengeri hajózásban használatos üzemanyagok árának a közel-keleti helyzet okozta emelkedése miatt. Az üzemanyagárak 2026. március eleje óta meredeken emelkedtek, és 2025-ben az átlagár közel kétszeresét érték el. Az uniós halászflokta 2026. március végén körülbelül 1–1,10 EUR-t fizetett literenként az üzemanyagért.

A HTMGB-nek az uniós halászflokta gazdasági teljesítményéről szóló 2026. évi jelentéséig (2026 szeptemberére várható) a korai becslések azt mutatják, hogy ha ezek a magas üzemanyagárak tartósan fennállnak, az uniós halászflokta jövedelmezősége 2026-ban jelentősen csökkenni fog, ami jelentős számú munkahelyet veszélyeztet a halászfloktákban és a közösségekben. A becslések szerint továbbá a teljes uniós halászflokta esetében **az üzemanyag árának 0,10 EUR-s emelkedése 156 millió EUR-val csökkenti az éves bruttó nyereséget**.

A magas üzemanyagárak hatása flottaszegmensenként eltérő. Több üzemanyag-igényes halászszekőzt használó szegmens esetében az energiaköltségek a kirakodások összértékének akár felét is kitehetik, ami a jelenlegi árszintek mellett veszteséges pozícióhoz vezethet. Általánosságban elmondható, hogy a fenntartható módon kiaknázott állományoktól függő és energiahatékonyságukat növelő (vagy üzemanyag-intenzitásukat csökkentő) flottaszegmensek a jelenlegi kedvezőtlen gazdasági feltételek ellenére általában reziliensebbek maradnak. **Ezek**

²⁴ [New study on fishing fleet capacity and sustainability \(Új tanulmány a halászflokta kapacitásáról és fenntarthatóságáról\)](#).

²⁵ [New study on fishing fleet capacity and sustainability \(Új tanulmány a halászflokta kapacitásáról és fenntarthatóságáról\)](#).

a tendenciák rávilágítanak, hogy mennyire fontos az állományok megőrzése és az uniós halászflokkák energetikai átállásának felgyorsítása. Ez két okból is kulcsfontosságú: az ágazat ingadozó energiaárakkal szembeni sebezhetőségének csökkentése miatt, különösen a fosszilis tüzelőanyagok esetében, valamint a környezeti teljesítmény javítása miatt. A fenntartható energiaforrásokra való átállás előmozdítása hosszú távon meg fogja védeni a halászflokkát a folyamatos volatilitástól, és elő fogja mozdítani a fenntartható és gazdaságilag reziliens gyakorlatokat.

A Bizottság felismeri, hogy milyen jelentős gazdasági következmények származhatnak az olaj- és gázellátás elhúzódó zavaaraiból. A Bizottság ezért éber nyomon követi a piaci fejleményeket. Szoros figyelemmel kísérik az energiaárak emelkedése miatt a halászatban és az akvakultúrában, és következőképpen a piacon – beleértve a halászati és akvakultúra-termékek behozatalát és kivitelét – jelentkező esetleges zavarokat. A tengeri eredetű élelmiszerek piacának kiszolgáltatására létrehozott üzleti modellek nagymértékben függenek az energiától.

A jelenlegi helyzetre reagálva a Bizottság az Európai Tengerügyi, Halászati és Akvakultúra-alap (ETHAA) keretében megoldásokat keresett és dolgozott ki²⁶. A cél az, hogy a tagállamok azonnali támogatást tudjanak nyújtani az érintett gazdasági szereplőknek. Az ETHAA-rendelet válságkezelési mechanizmust ír elő az érintett ágazatok szereplőinek a jelentős piaci zavart okozó rendkívüli eseményekért való kompenzálására. Ezt a mechanizmust eddig egy alkalommal aktiválták, Oroszország Ukrajna elleni agressziós háborújának kezdetekor.

A Bizottság megjegyzi, hogy megállapítást nyert az a követelmény, hogy bizonyított és megalapozott ok-okozati összefüggés állapítható meg a rendkívüli esemény és a jelentős piaci zavar között. Ennek alapján a Bizottság az ETHAA-rendelettel (26. cikk (2) bekezdés) és a 2026. április 16-i bizottsági végrehajtási határozattal összhangban kompenzációt kezdeményezett²⁷. A Bizottság felkéri a tagállamokat, hogy folytassák a vonatkozó folyamatokat annak érdekében, hogy a nemzeti ETHAA-programjaik keretében nyújtott támogatást az ETHAA megállapított szabályaival és a közös rendelkezésekről szóló rendeletekkel²⁸ összhangban az ágazatok rendelkezésére bocsáthassák. Ez azonban továbbra is rövid távú enyhítő intézkedés, amely nem helyettesítheti az energetikai átállásra irányuló strukturált és koherens szakpolitikát és erőfeszítéseket.

²⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1139 rendelete (2021. július 7.) az Európai Tengerügyi, Halászati és Akvakultúra-alap létrehozásáról és az (EU) 2017/1004 rendelet módosításáról (HL L 247., 2021.7.13., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1139/oj>).

²⁷ A Bizottság (EU) 2026/889 végrehajtási határozata (2026. április 16.) a 2026. február 28. óta tartó közel-keleti helyzet mint jelentős piaci zavart okozó rendkívüli esemény fennállásának a megállapításáról (HL L, 2026/889, 2026.4.16., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2026/889/oj).

²⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1060 rendelete (2021. június 24.) az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alap Pluszra, a Kohéziós Alapra, az Igazságos Átmenet Alapra és az Európai Tengerügyi, Halászati és Akvakultúra-alapra vonatkozó közös rendelkezések, valamint az előbbiekre és a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alapra, a Belső Biztonsági Alapra és a határigazgatás és a vízümpolitika pénzügyi támogatására szolgáló eszközre vonatkozó pénzügyi szabályok megállapításáról (HL L 231., 2021.6.30., 159. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj>).

4.1 Szociális dimenzió

Egy 2024. évi alaptanulmányt²⁹ követően a Bizottság elindított egy kezdeményezést³⁰, amely fel fogja mérni, hogy mi a legjobb módja a halászok képzésére és képesítésére vonatkozó meglévő nemzetközi normák, nevezetesen a halászhajók személyzetének képzéséről, képesítéséről és az őrszolgálat ellátásáról szóló nemzetközi egyezmény³¹ uniós jogba való beépítésére. A kezdeményezés célja annak a problémának a kezelése, hogy a halászati ágazat a legveszélyesebb szakmák közé tartozik³². A képzés és a képesítés a generációs megújulás egyik meghatározó tényezője, amelyre annak érdekében van szükség, hogy folytatódjon a halászat, és ezáltal Uniós-zerter biztosítva legyen a piacok egészséges élelmiszer-ellátása, és fennmaradjanak a part menti közösségek.

A generációs megújulás továbbra is kihívást jelent, és az előrejelzések szerint az idősödő (uniós és halász) népesség növekedésével, valamint a halászati ágazatba újonnan belépők korlátozott számával előreláthatóan még nehezebb lesz. Ez többek között az alacsony béreknek, a halállományok bőségével kapcsolatos bizonytalanságnak, annak a véleménynek, hogy a szakmának nincs jövője, a nagy munkaterhelésnek, a flotta és a technológiák elöregedésének, valamint az adminisztratív kihívásoknak és terheknek tudható be. Ezeket a kihívásokat az **első éves szociális jelentés (ASOR)**³³ is kiemelte.

A közös halászati politika egyik fő célkitűzéseként határozza meg a halászat és az akvakultúra társadalmi fenntarthatóságát. Az elmúlt öt évben a HTMGB szakértői munkacsoportjai – különösen a 24–05., 23–17., 22–14., 20–14. és 19–03. sz. szakértői munkacsoport – számos eszközt és adatkeretet dolgoztak ki az uniós halászat szociális dimenziójának eszköztára keretében, többek között a következőket:

- nemzeti halászati profilok,
- közösségi halászati profilok,
- társadalmi mutatók és kapcsolódó adatkészletek.

Ezek az eszközök támogatják a közös halászati politika szociális dimenziójának gyakorlati megvalósítását és az integrált tanácsadás nyújtását. Az ASOR összevont áttekintést nyújt a közös halászati politika halászattal, akvakultúrával és feldolgozással kapcsolatos szociális dimenziójáról.

²⁹ [Baseline study on the training and certification requirements for fishers in EU Member States \(Alaptanulmány az uniós tagállamok halászaire vonatkozó képzési és képesítési követelményekről\).](#)

³⁰ [Uniós halászok – képzési és képesítési szabványok.](#)

³¹ [A halászhajók személyzetének képzéséről, képesítéséről és az őrszolgálat ellátásáról szóló nemzetközi egyezmény \(STCW-F\), 1995.](#)

³² [Eurostat: Munkabalesetekre vonatkozó statisztikák.](#)

³³ Európai Bizottság, *Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) – Social Data in EU Fisheries: methodology, dissemination, analysis and evaluation* (Társadalmi adatok az az uniós halászatban: módszertan, terjesztés, elemzés és értékelés) (HTMGB 25-02 és 25-13), Ballesteros, M., Kraan, M., Virtanen, J. és Guillen, J. (szerk.), Az Európai Unió Kiadóhivatala, Luxembourg, 2026, <https://data.europa.eu/doi/10.2760/6411168>.

5. Kirakodási kötelezettség

A tengeren folytatott halászati tevékenységek során a kirakodási kötelezettséggel kapcsolatos fő kockázatok a jogellenes és nem dokumentált visszadobások. E kockázat kezelése érdekében a tagállamoknak megfelelő nyomonkövetési és ellenőrzési intézkedéseket kell bevezetniük. Az Európai Bizottság által 2017-ben, 2020-ban és 2022-ben végzett ellenőrzések rávilágítottak arra, hogy a tagállamok nem fogadták el a kirakodási kötelezettséghez szükséges ellenőrzési intézkedéseket. Az ellenőrzési jelentésekben kiemelt hiányosságokat és a jelentős mennyiségű fogás illegális és nem dokumentált visszadobásával kapcsolatos jelenlegi probléma mértékét más források, például az Európai Halászati Ellenőrző Hivatal (EFCA) által készített tanulmányok és megfelelésértékelési jelentések³⁴ is alátámasztják. A legutóbbi EFCA-jelentés kiemeli a különböző flottaszegmensek meg nem felelésére utaló legújabb jeleket, valamint azt, hogy a tagállamok nehezen tudják hagyományos eszközökkel, például tengeri vizsgálatokkal ellenőrizni a kirakodási kötelezettséget.

A visszadobásra vonatkozó korlátozások mellett a kirakodási kötelezettség azt is előírja, hogy a fogásokat „nyilvántartásba kell venni” és „adott esetben bele kell számítani a kvótákba”³⁵. Ebben az összefüggésben alapvető fontosságú a fogások pontos mérlegelése és a mérlegelést követő nyilvántartása. A Bizottság számos ellenőrző látogatást tett a tagállamokban annak értékelésére, hogy hogyan történik a kirakodott halászati termékeknek az uniós szabályok szerinti mérlegelése és nyilvántartásba vétele. Számos ilyen értékelés megállapításai meg nem felelési problémákat tártak fel a kirakodott mennyiségek pontos nyilvántartása és a kvótafelhasználás nyomon követése tekintetében. A kirakodási kötelezettségre vonatkozó ellenőrzések, valamint a mérlegelésre és a fogások nyilvántartására irányuló ellenőrző látogatások megállapításai problémákat tártak fel a fogások pontos dokumentálásával, többek között a visszadobott és a kirakodott mennyiségekkel kapcsolatban.

A halászati ellenőrzési rendszer felülvizsgálata³⁶ bevezette az ellenőrzési rendeletbe azt a követelményt, hogy azokat a 18 méternél hosszabb haláshajókat, amelyek esetében magas a kirakodási kötelezettség be nem tartásának kockázata, 2028. január 10-től elektronikus távellenőrzési rendszerekkel kell felszerelni. Bár ez várhatóan a teljes uniós flotta viszonylag kis részét fogja kitenni, a követelmény hatálya alá tartozó kirakodások aránya várhatóan sokkal nagyobb lesz. A Bizottság jelenleg dolgozik azokon a másodlagos jogszabályokon, amelyeket e rendelkezések 2028-as hatálybalépése előtt el kell fogadni.

A Bizottság független felmérést indított a kirakodási kötelezettség értékelésének támogatására a KHP-rendelet szélesebb körű értékelésével összefüggésben, amelyet 2025 júniusában tettek

³⁴ [Megfelelési értékelés | Európai Halászati Ellenőrző Hivatal.](#)

³⁵ A KHP-rendelet 15. cikkének (1) bekezdése.

³⁶ Az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint az 1967/2006/EK és az 1005/2008/EK tanácsi rendelet, továbbá az (EU) 2016/1139, az (EU) 2017/2403 és az (EU) 2019/473 európai parlamenti és tanácsi rendelet halászati ellenőrzések tekintetében történő módosításáról szóló, 2023. november 22-i (EU) 2023/2842 európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító uniós ellenőrző rendszer létrehozásáról szóló, 2009. november 20-i 1224/2009/EK tanácsi rendelet 13. cikke (HL L, 2023/2842, 2023.12.20., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2842/oj>).

közzé³⁷. Ez a felmérés is hangsúlyozta a tengeri nyomon követés nehézségeiből eredő ellenőrzési problémákat, és arra a következtetésre jutott, hogy a kirakodási kötelezettség összességében nem járult hozzá a visszadobások fokozatos felszámolásának célkitűzéséhez, és megállapítja, hogy „*az uniós halászatban a visszadobás mértéke eddig nem csökkent, és továbbra is minden tengermedencében bevett gyakorlat*”. A felmérés számos olyan tényezőt azonosított, amelyek miatt a kirakodási kötelezettség végrehajtása sikertelen volt, és kiemeli a következőket: nem áll rendelkezésre elegendő adat a meglévő mentességek alapján előforduló visszadobások méréséhez, nem hatékonyak a nyomonkövetési és végrehajtási eszközök, hiányos az ellenőrzés, alacsony az ágazati szintű támogatottság, valamint az ágazatban nehézségekről számolnak be a szabályok gyakorlati végrehajtása terén.

6.A 2027. évi halászati lehetőségekre vonatkozó iránymutatások

6.1 A következő halászati lehetőségek meghatározásának legfontosabb szakaszai

A Bizottság javaslatai az ICES és a HTMGB rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményén fognak alapulni. A javaslatok az Egyesült Királysággal, Norvégiával és más parti államokkal folytatott konzultációk³⁸ során hozott határozatokra, a regionális halászati gazdálkodási szervezetek által hozott határozatokra, valamint egy társadalmi-gazdasági elemzésre is támaszkodnak majd.

A Bizottság felkéri a tagállamokat és az érdekelt feleket, hogy értékeljék az ICES és a HTMGB szakvéleményét is, amint az nyilvánosan hozzáférhetővé válik, kiemelve a HTMGB által a Földközi-tenger nyugati térségére vonatkozó ütemterv optimalizálása érdekében végzett fontos munkát. Az érdekelt felek a tanácsadó testületeken és a nemzeti hatóságokon keresztül, valamint önállóan adhatnak visszajelzést és tehetnek ajánlásokat a Bizottságnak.

A Bizottság emellett jelenleg azon dolgozik, hogy a közös halállományok fenntartható halászatának biztosítása érdekében előrelépést érjen el a széles körben elterjedt állományok olyan Unión kívüli országokkal történő megosztására vonatkozó megállapodások terén, amelyekkel jelenleg nincsenek érvényben ilyen megállapodások.

6.2 A különböző tengermedencékre vonatkozó halászati lehetőségek

A Balti-tengeren, a Skagerrakban/Kattegatban és az Atlanti-óceánon kizárólag az EU által kezelt állományok tekintetében a Bizottság amellet, hogy a halászati lehetőségeket a

³⁷ [Study supporting the evaluation of the landing obligation \(A kirakodási kötelezettség értékelését alátámasztó tanulmány\).](#)

³⁸ A Bizottság 2026 októberétől kezdődően több konzultációt fog folytatni az Egyesült Királysággal, Norvégiával és más parti államokkal. A cél ezek időben történő lezárása ahhoz, hogy az eredményeiket felhasználhassák a Mezőgazdasági és Halászati Tanács 2026. decemberi tanácskozásai során.

maximális fenntartható hozammal és az elővigyázatossági megközelítéssel összhangban határozza meg, tovább fog haladni azon az úton, hogy meghatározza a halászat helyreállításának pályáját, és megfelelő tudományos szakvéleményt fog beszerezni az ICES-től.

Az Egyesült Királysággal, Norvégiával és más parti államokkal közösen kezelt állományok esetében a cél továbbra is az, hogy a halászati lehetőségeket a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemények alapján állapítsák meg, figyelembe véve a társadalmi-gazdasági megfontolásokat, valamint hogy hosszú távú állományvédelmi intézkedésekről tárgyaljanak, beleértve adott esetben a hosszú távú gazdálkodási stratégiákat is.

A Bizottság továbbra is szorosan együttműködik az Egyesült Királysággal a kereskedelmi és együttműködési megállapodással létrehozott halászati szakbizottság keretében tett közös kétoldalú kötelezettségvállalások végrehajtása érdekében, különös tekintettel a kritikus állapotban lévő állományok helyreállítására. Folytatódni fog a Norvégiával folytatott kétoldalú, valamint az Egyesült Királysággal és Norvégiával folytatott háromoldalú munka is a fenntartható halászat és a közös állományokkal való hatékony és eredményes gazdálkodás biztosítása érdekében, beleértve az RTC-rendszerrel kapcsolatos, folyamatban lévő munkát és az északi kontinentális talapzat területén élő közönségestőkehal-állomány helyreállítására vonatkozó hosszabb távú megközelítés részét képező további intézkedéseket is.

Az EU továbbra is elkötelezett amellett, hogy fenntartható, kiegyensúlyozott és átfogó megosztási megállapodásokat kössön a más parti államokkal közös gazdálkodású, széles körben elterjedt állományokra vonatkozóan.

A **Földközi-tenger és a Fekete-tenger** esetében alapvető fontosságú, hogy a tagállamok a Földközi-tenger nyugati térségére vonatkozó többéves terv és a GFCM többéves tervei^{39, 40} célkitűzéseinek megvalósítása érdekében pontosan hajtsák végre az állománygazdálkodási döntéseket. E célból a tagállamoknak tovább kell erősíteniük a nemzeti ETHAA-programjaik keretében hozott ambiciózus kísérő intézkedések végrehajtását, szükség esetén a Bizottság támogatásával.

A Földközi-tenger nyugati térségére vonatkozó többéves terv állandó szakaszának bevezetését követően a bizottsági javaslat célja a maximális fenntartható hozam elérése és fenntartása valamennyi állomány esetében. A Bizottság figyelembe fogja venni továbbá az illetékes tudományos testületek munkájának eredményeit is a szürke tőkehalra vonatkozó legjobb rendelkezésre álló tudományos szakvélemények aktualizálása érdekében.

A közös állománygazdálkodásra a nemzetközi vizeken a fenntarthatóság, a Földközi-tengeren és a Fekete-tengeren pedig az **egyenlő versenyfeltételek** biztosítása érdekében is szükség van.

³⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1022 rendelete (2019. június 20.) a tengerfenéken élő állományoknak a Földközi-tenger nyugati térségében folytatott halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról és az 508/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 172., 2019.6.26., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1022/oj>).

⁴⁰ [Management plans | General Fisheries Commission for the Mediterranean \(Kezelési tervek | A Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság\)](#).

E célból a 2027. évi halászati lehetőségekre vonatkozó javaslat a meglévő GFCM-határozatokat végrehajtó intézkedésekre és a GFCM 2026. évi éves ülésén elfogadandó további intézkedésekre fog kiterjedni. A fekete-tengeri fajok esetében a Bizottság a GFCM többéves gazdálkodási tervével összhangban javaslatot fog tenni a nagy rombuszhalra, valamint a sprattra vonatkozó teljes kifogható mennyiségekre és kvótákra.

7. Következtetés

Bár az uniós halászat fenntarthatósága folyamatosan javul, egyes állományok és tengermedencék továbbra is komoly kihívásokkal néznek szembe. Bár a halállományokra a halászaton kívüli tényezők is hatással vannak, a halászat jelentősen hozzájárul a halállományok állapotához. Ezért folytatni kell, sőt fel kell gyorsítani azokat az erőfeszítéseket, amelyek a még nem a maximális fenntartható hozamra vonatkozó célszinteken belül halászott állományok fenntarthatóságának javítására irányulnak. A biomasszában és a halállományok pótlódásában történő csökkenés egyértelműbben látható, amit az állományok hosszú távú állapotának mérlegelésekor figyelembe kell venni. Az ökoszisztéma egészsége a halászat egészségét is befolyásolja. A tagállamoknak ezért fokozniuk kell a regionalizációs folyamat keretében tett erőfeszítéseiket, és intézkedéseket kell javasolniuk a tengeri környezetre gyakorolt káros hatások (a célfajok és a nem célfajok járulékos fogásai, az érzékeny fajok járulékos fogásai és a tengerfenékre gyakorolt káros hatások) csökkentésére. Ez olyan, a közös halászati politika 11. cikke szerinti közös tagállami ajánlások révén érhető el, amelyek piackész szelektív halászeszközök és modern halászeszköz-technológiák alkalmazását irányozzák elő, valamint az érzékeny élőhelyekre és fajokra, illetve a védett tengeri területekre nehezedő halászati terhelés korlátozására irányuló intézkedéseket javasolnak. Emellett a tengeri cselekvési terv – bár nem kötelező erejű – előmozdítja a kevésbé káros halászati technikák alkalmazását, valamint az érzékeny fajok és élőhelyek védelmét, különös tekintettel a környezet megőrzésének a társadalmi-gazdasági valóságon belüli kiegyensúlyozására, miközben előmozdítja a méltányos és igazságos átmenetet.

A halászat fontos szerepet tölt be az EU part menti közösségeinek gazdaságában, de ez csak akkor folytatódhat, ha elegendő hal fogható, és egy új generáció jövőt lát abban, hogy csatlakozzon a szakmához. A halászati erő kifejtésnek egyensúlyban kell lennie a halászati lehetőségekkel, és fel kell gyorsítani az energetikai átállást annak biztosítása érdekében, hogy az uniós halászati ágazat nyereséges, versenyképes és reziliens legyen, és képes legyen megbirkózni az ingadozó üzemanyagárak jelentette kihívásokkal. A gyenge gazdasági teljesítmény már most is alááshatja a munkahelyek biztonságát és a béreket, és megakadályozhatja, hogy az ágazat beruházzon az uniós halászflootta korszerűsítésébe. Oroszország Ukrajna elleni agressziós háborúja és a közel-keleti konfliktushoz kapcsolódó üzemanyagválság után négy évvel most a második üzemanyagválsággal nézünk szembe, ami rávilágít arra, hogy a halászati ágazatnak javítania kell versenyképességét e válságok jobb átvészélése érdekében, rezilienciájának, az innovációnak és az energetikai átállásnak a megerősítését célzó beruházások és reformok révén.

A tagállamoknak a halászaton túlra is ki kell tekinteniük annak érdekében, hogy a vonatkozó uniós jogszabályok⁴¹ teljes körű végrehajtása révén biztosítsák a halállományok helyreállítását. Egészséges tengeri környezet és egészséges halállományok nélkül a következő generációk számára nem lesz halászat. Ugyanakkor fontos figyelembe venni a fenntarthatóság társadalmi-gazdasági szempontjait, beleértve a munkakörülmények vonzóbbá tételét az új nemzedékek számára.

Ennek szellemében a Bizottság felkéri a tagállamokat, hogy folytassák nemzeti ETHAA-programjaik végrehajtását, amelyek a közös halászati politika támogatóiként működnek, és a halászati ágazat alkalmazkodásának és reziliensebbé válásának kollektív igényeire reagálnak.

A Bizottság halászati lehetőségekre vonatkozó javaslatának középpontjában továbbra is az az átfogó célkitűzés áll, hogy a gazdasági, társadalmi és foglalkoztatási előnyök elérése mellett hosszú távon biztosítva legyen a környezeti szempontból fenntartható halászat. A 2027-re vonatkozó javaslatok ezért továbbra is segíteni fogják a halállományok – többek között helyreállítási pályák révén történő – helyreállítását és a már elért eredmények fenntartását. Ennek elérése érdekében a Bizottság az összes érdekelt fél folyamatos szerepvállalására és támogatására támaszkodik (beleértve a szelektívebb halászat irányában tett törekvéseiket), mivel csak közös erőfeszítéssel tudjuk biztosítani az uniós halászat fenntarthatóságát az elkövetkező generációk számára.

A Bizottság felkéri a tagállamokat, a tanácsadó testületeket, az érdekelt feleket és a nyilvánosságot, hogy 2026. augusztus 31-ig adjanak visszajelzést erről a közleményről.

⁴¹ Különösen a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv, a madárvédelmi és az élőhelyvédelmi irányelv, a víz-keretirányelv és a természet helyreállításáról szóló rendelet.

A TERVEZETT ÜTEMEZÉS⁴²

Mikor	Mi
2026. május–november	Az ICES tudományos szakvéleménye
2026. június – augusztus vége	Nyilvános konzultáció a közleményről
2026. augusztus vége	A Bizottság elfogadja a Balti-tengerre vonatkozó halászati lehetőségekre irányuló javaslatát
2026. szeptember közepe	A Bizottság elfogadja a Földközi-tengerre és a Fekete-tengerre vonatkozó halászati lehetőségekre irányuló javaslatát
2026. október–december	Éves konzultációk a felekkel az Atlanti-óceán északkeleti térségére vonatkozó halászati lehetőségekről
2026. október	A Tanács ülése a balti-tengeri halászati lehetőségekről A parti államok konzultációi az Atlanti-óceán északkeleti térségében széles körben elterjedt állományokról
2026. október vége	A Bizottság elfogadja az Atlanti-óceánra/Északi-tengerre vonatkozó halászati lehetőségekre irányuló javaslatát
2026. november	A GFCM éves ülése
2026. november	A NEAFC éves ülése
2026. december	A HTMGB állományfelmérése és állománygazdálkodási szakvéleménye
2026. december	A Tanács ülése az atlanti-óceáni/északi-tengeri halászati lehetőségekkel kapcsolatban A Tanács által a földközi- és fekete-tengeri halászati lehetőségek tárgyában tartandó ülés

⁴² Az uniós vizekben és egyes nem uniós vizekben élő, regionális halászati gazdálkodási szervezetek által kezelt állományok esetében a halászati lehetőségek elfogadására a regionális halászati gazdálkodási szervezetek éves ülését követően kerül sor, a halászati lehetőségek meghatározásáról szóló tanácsi rendelet felülvizsgálata révén.